



ВОДА

мој брат је бескористан
као једини од деце

кад год је напољу увек нестане
упропашћује одећу квари ствари

ту су хладне сенке
јарко лишће

јесен
дан

брат лупа длановима по површини језера
дува да се заталаса

да се мање досађује говори о себи
у множини

седимо мирно
гледамо празну воду

пазимо да не нақвасимо ништа од одеће
па нико неће моћи да нас пронађе

тамо под водом има слободе
тамо живи риба права

јегуља звана Немања

шаран звани Марко

и лигња Сава

ЧЕГА ИМА У ДВОРИШТУ

– чега све има у дворишту?

– у дворишту је
провидан лед
преко лишћа
зеленог и жутог

водена пара из шахта
сунце се помаља

деца пуше на игралишту
висећи са вртешке

Бурдуш из комуналног
набија шут у контејнере

– шта још?

– и још су се летос намножиле креје
због близине шуме
и сада потискују вране

запоселе све жице
ране
и дрвеће
гледају некуд
доле

а две птице
су се издвојиле
седе на огради обданишта

једна говори другој:
без тебе не постојим
не дишем
не живим
небо ми се вртложи над главом
никад се никада растати нећемо
све зрневље
и све инсекте шумске

и пољске
сва ношена ветром семена
и сва добра времена
све лешнике овога света
посвећујем
теби

ето шта све срећемо сада у дворишту
у пола десет
16. октобра

и тако је све то јасно
тако наглашено
очигледно

ДАН БЕРБЕ

јесен је
доба бербе
комшије иду у градове
а путник
сред бела дана излази у повртњак
загледа поврће
види да према његовој кући пузи
или рекло би се полагаано долази
један мањи
зец или можда кртица чак

погледа пажљиво
шта то би
и одједном нека еманација
нека светлост из давнина
стара седам милијарди година
прозрачи
све што улази у његов видокруг –
и уредне леје першуна и шаргарепе
и снопове окол
и ливадицу иза ограде

и види – јесте, дошао је зец
и то није само зец

но је повртарев
најбољи друг

па се насмеје
и тако му буде лепо и лако
и време је сушта дивота
и троминутно стајање у повртњаку је
као цели живот
као 144 године
људског живота

и глава се пуни великим важним мислима
и изгледа нешто ново отпочиње

и управо тада
посматрач уочава
унутрашњу страну свих предмета
унутрашњу страну лопти заборављених насред врта
унутрашњу страну плодова

и васколиког воћа
и поврћа

КОНСТАНТНИ ТЕЛЕФОНСКИ ПОЗИВИ КАСНО У ЈЕСЕН

касно у јесен нагло скочи
број позива
(па чак и напон у телефонској мрежи ослаби)
цело тело покушава неког да добије

стомак зове градски водовод

нога зове леви џеп
летње јакне
окачене у предсобљу

потилак упорно зове крста

пршљенови
зову једни друге

ноге из неког разлога хоће да добију
прљаве чарапе и три пара обуће истовремено

кажипрст зове машину
за млевење мяса и кућни савет

срце зове милицију

а обрве зову теме
и груди зову теме
и чак и задњица зове теме

и притом
нико се нигде
не јавља

на сваки такав позив
човек преморен
махијално испружи руку

али се сети
не
ни ово није за мене

ЈУН 1914.

1.

зна се да има сваки брат
своја најдража времена

његова су два месеца пред рат
и сам рат

и нарочито јун 1914.
када је прабаба заљубљена

2.

у једног рањеног официра коме је остало још мало од живота
кућом лепршавих завеса влада промаја и лепота

кроз прозор допире мирис траве и фијук косе
у покрајњој соби зује на стаклу осе

горе цепелин лагано међу облаке склизне
један сељак трчи по ободу шуме, од среће заборавио на чизме

3.

живот је посебно лаган и пун пред велику таму
риба дође и хоће да загризе сама

и сваки креденац је скривалац слаткиша
из свих предмета избија зелени сјај

4.

тамо
оно тренутно постаје бескрајно
буквално – оно уопште нема крај

ПОРЕДАК ЖИВОТА

1.

обични речни даброви
збацују бркатог председника
мочварне републике

и почиње нови живот

2.

ослободилачка војска уклања
из престонице унакажене грађевинском машинеријом
силне савремене архитекте
градску владу
која је изгубила људску физиономију
и федералне банде

и почиње нови живот

3.

и баш изненада
сви црнци
страдали у грозотном земљотресу
буду пронађени живи на другој страни планете

сваки има кућу
пола хектара земље
козе
живину

почиње нови живот

4.

у централној Европи
експлодира нуклеарна електрана
сви су у паници
сви беже али
испостави се да је

радијација здрава –
лечи сваку
болест

алкоголичарима сада
израсте нова
резервна јетра

морталитет опада

почиње нешто ново –
живот

5.

и смрт посустаје
и становништво расте
и сваку напуштenu вереницу
чека неописива срећа
и непресушна љубав
и лепа дечица

и нови живот

6.

знате ли
да код лепотица
сада најбоље пролазе
дебели баксузи?

знате ли
да цуре живчане
и бубуљичаве
неизоставно обилазе нежни
неустрашиви принчеви?

и почиње
нови живот

7.

сада свако слави
рођендан (све са храном, пићем и поклонима)
сваки дан

сваки нови дан

8.

и још мало о приватном:
ево те, слављениче, сред славља
ту су и сестрице ванилице заљубљене у тебе
и твој пријатељ брат кох
и марципан од стрица
спреман да дâ живот за тебе
и слатко и драго жито са шлагом
које плови кроз небеску плавет

сви су
живи и млади
као у својим најлепшим годинама
минулим златним
поздрављају те оркестрима
искричавим прскалицама
ватрометима
загрљајима

9.

па онда
када човек помисли да умире
(а заправо не умире нимало)
сав његов нови живот
красни
пролети му пред очима

10.

и сада када се
човек роди
види будућност
једну дивну будућност
нови живот
као да му је пред очима

11.

и конкретно:
види та беба
међу празницима
свадбама и јубилејима
трубама и фонтанама

свака ствар се радује и живи
и више нема трулежа
и смрти

нико није падао
и не смрди

и нико ником не може наудити
никога не може преварити
и протерати

и сви свима праштају
сви се поштују

12.

такав је

поредак
живота

другачије
и не треба бити

(С руској превела **Ана Росџокина**)